

dring i Statsbanepersonalets Pensionering, saaledes at de nuværende 3 forskellige Pensionsskalaer for 1ste, 2den og 3die Pensionsskalaer afskaffes og at der indføres en ny fælles Pensionsskala, nemlig — med en enkelt vigtig Begrænsning — den Skala, der gælder for kongelige Embedsmænd.

Hvad Pensionsbidraget angaar, har Kommissionen foreslaaet, at de Funktionærer, hvem der hidtil er afkortet 2½ pCt. af Lønnen (2den Pensionsskala), fremtidig skulle svare 5 pCt., og ogsaa heri kan man være enig. Men samtidig foreslaas at indføre 5 pCt. Afdrag til Pensionering ogsaa for 15de Lønningsklasse (den hidtilværende 3die Pensionsskala), der for Tiden er fritagen for at lide Afkortning i Lønnen.

Det nugældende Pensionssystem, hvis Udarbejdelse i Virkeligheden ligger 14 à 15 Aar tilbage, stammer nemlig fra en Tid, da Statsbanernes Arbejderpersonale var forholdsvis lavt lønnet, hvorfor man ikke mente at kunne paalægge de vedkommende at svare Bidrag til deres Pensionering. Der indrettedes da en særlig Pensionsskala for dem uden Pensionsafdrag, men til Gengæld saaledes, at Pensionen for dem kun udgjorde Halvdelen (senere 2/3) af Pensionen for dem, der svarede fuldt Pensionsbidrag, 5 pCt. I den mellemliggende Tid have Forholdene imidlertid forandret sig. Ikke blot have Arbejderne i Maskinafdelingens Værksteder nu en aarlig Lønningsindtægt, der mindst svarer til de af Kommissionen foreslaaede Lønninger for 14de Lønningsklasse og som for Flertallet af de faglærte Haandværkere naar op til Gennemsnitslønnen for 12te og 13de Lønningsklasse og derover. Men ogsaa Baneafdelingens Arbejdere have gennem de dem efterhaanden givne Tillæg naaet en saadan Løn, at de omtrent kunne ligestilles med de lavere maanedslønnede.

Under disse Omstændigheder synes det naturligt, naar der nu skal indføres en fælles Pensionsskala for alle, at de ogsaa alle lide Afkortning til Pensionering i samme Forhold, altsaa med 5 pCt. Dog bør Afkortningen for de dag- og time-lønnede — ligesom selve Pensionen — ikke beregnes i Forhold til den i det enkelte Tilfælde virkelig oppebaarne Løn, men efter de for de paagældende fastsatte „Pensionslønningssatser“ (Kommissionsforslagets § 43, b., 2det Stykke), men da saaledes, at den paa dette Punkt hidtil gældende Maksimumsgrænse, 1,200 Kr., som højeste Sats samtidig borttages.

Naar det i Kommissionsbetænkningen siges, at da Lønnen for 15de Lønningsklasse „ikke kan beregnes eller fastsættes forud, bør der som Følge heraf intet Pensionsafdrag afkortes for denne Klasse“, da skønnes det ikke, at denne Betragtning har synderlig Vægt. Ikke blot er der for store Grupper af det herhen hørende Personale (navnlig Baneafdelingens) givet aldeles faste Lønningsregler, men der ses overhovedet ikke at være noget til Hinder for, at Administrationen ved de til dens Bestemmelser overladede Lønsatser tager samme Hensyn til Pensionsafkortning og Pensionering i det hele som Lovgivningsmagten forudsættes at tage ved sine Afgørelser paa tilsvarende Omraaade.

Den i Paragrafen indeholdte Bestemmelse, at Pensionsretten først indtræder med det fyldte 35te Aar, for saa vidt den paagældende har haft Ansættelse i pensionsberettiget Stilling i 10 Aar, er en Anvendelse i pensionsretlig Henseende af det af Kommissionen i Afsnittet om Personalets Ansættelse og Afskedigelse opstillede Princip, hvorefter det som Betingelse for fast Ansættelse skulde fordres, at vedkommende var fyldt 25 Aar. Man har derhos, under Hensyn til det ønskelige i, at der indføres væsentlig ensartede Pensioneringsregler for Statsfunktionærene i de forskellige Administrationsgrene, foreslaaet en lignende Regel, som den i Pensionslov for Telegrafvæsenet af 16. Marts 1900 § 1 fastsatte, hvorefter de første 10 Tjenesteaar i pensionsberettiget Stilling ikke medregnes som pensionsgivende.

I øvrigt skal man henlede Opmærksomheden paa, at der i denne Paragraf er foretaget følgende Afvigelser fra Kommissionsforslaget:

Til a. I 1ste Linie har man for at undgaa enhver Misforstaaelse om, hvem Lovens Pensionsregler angaa, tilføjet Ordene „eller til fast Arbejde antagne“.

Til c. Da Billighed taler for, at ansatte, der, uden at det skyldes Tjenesteforseelser, komme paa lavere pensionsgivende Indtægt, skulle være berettigede til eventuelt at lide Afkortning af samme Løn som hidtil, hvilket bl. a. vil kunne faa Betydning for Assistenten m. fl., der ved at blive Stationsforstandere af lavere Klasser gaa ned i pensionsgivende Lønningsindtægt, har man indsat en hertil sigtende Bestemmelse, der har sit Forbillede i Reglerne for „Pensionskassen for